

Seda üttestedes töökas tema lootsito lõdbalt, ja natõte aega pärast seda leikas kerge veike paat kui ujuvani laenetest läbi, et kessi aga sihises. Mõlemad wõterad mihed wataasid terasest seda kohta, kus nende laew eile vigaselt saanud ja viimaks alla waonud! kaupmees kaheskes fölige enam üht lasti, kus paljo fallid asjad sees olid olnud. Falamees töötas, et kui neil ial wõimalik põhja waonud laewa wara merest välja kiskuda, siis kaupmees oma kätte pidi saama. Teine wõteras mees ei rääkinud omast sundinud kahjust sõna, waid istus poadi otsa peal ja kirjotas mõned sõnad oma tasko raamato sisse, mis sis jälle põue pistis. Käs tema oli, seda ei teadnud kaupmees ega Hindrik.

Mõhkest kolme tunni aea pärast jõudsid nemad senna alewikesesse, kuhu falamees neid töutanud wia. Sün oli veike sadama viisi varjoline ase, kus mito veiked kauba laewad anksio föie otsas kinni seisid. „Siit wõite õlpsalt voori laewa leida, mis teid Helsingi viib,” ütles falamees, kui paati lõdale sõudis.

Kaupmees tõmbas, kui lõdale olid astunud, raha kufro taslust välja, kus sees kulda ja õbedat oli, ja andis kufro fölige rahaga tükki wana falamehele, tänas siis lakkä fergitades ja jumalaga jätkes, otsego oleks tahmud ütelda: mina olen kui auus mees oma eest lüllalte maksnud! — Wõib ola — ja meie arvates näitab, et kaupmehel selle mõittega digus oli; sest igamees oskab ise oma

inda fölige paremine arivata ja teab, kui paljo tema wäärt on. Oopis teistwisi kombed olid teisel wõderal mehel. Tema aakkas tänadas falamehe faela ümbert kinni ja ütles pisaras filmaga: „Teie nimii, auus wäärt mees, on minu südamesse kirjotud, kust teda midagi ei saa kustutama; ei mina teid ial enam ei unusta ja loodan aega mööda teile tegude läbi ülestunnistada, et teid meeles pidasin. Sel kordal ei ole mul füür mitte wõimalik teile waewa taassuda, mis meie pärast nägite; sest kõik, mis mul kaasas oli, magab laewaga mere põhjas.”

Wana falamees, kes tännini mitme inimese elo surma füsilust Jumala abiga peastnud, ja rohkest nii sugusid tänamisi ju lubbadusi oli kuulnud, mis juures tema ilka endisel kombel schwabs mihels jänud: pidas siiski tundmata wõera mehe tänamise kombeid oopis teiseks, kui need olid olnud, mis tema muu peastetud meestet suust kuulnud. Sest tema luges wõera mehhe filmist, et iga sõna südamest töüs, mis keele peale kerkis. Mandrilul ja ärdal meelegi wõttis tema wõera mehe pakkutut käest kinni ja ütles:

„Armas herra! ma tahaksin hää meclega teie käest üht ašja paluba, — aga ärge pange pahaks, kui mina paremine ei oska, — sest mina olen üks õppimata liht inimene ja ei tea, kuid a fölige viisa famalt teile palvet ja soorimist pean awaldama?“

„Määgi julgest ja kartmata, hää mees!“ ütles wõteras: „mina töutan sulle, enne kui palvet olen